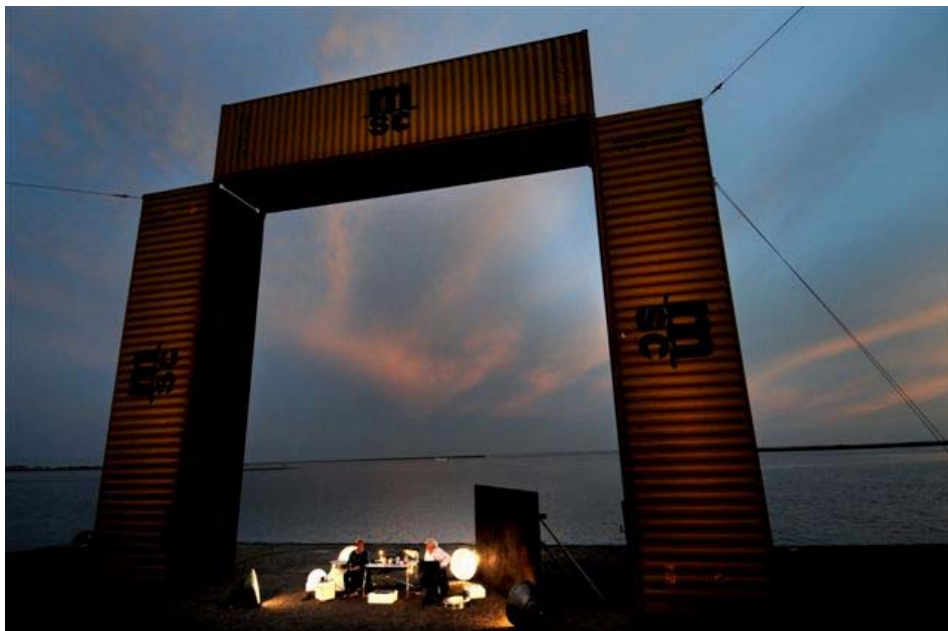


Uit: Knack Blogt, donderdag 27 augustus 2009.

ZEELAND NAZOMERFESTIVAL ~ Pure klasse (* * * *)



Lex de Meester©

Wie graag eens kopje onder wil gaan in een onverwoordbaar fijne en kleurrijke woordenstroom, stopt nu beter met lezen, rept zich naar Zeeland, knokt zich aan de kassa een weg door de massa, kijkt de kassadame doorborend in de ogen tot ze bezwijkt en het laatste kaartje voor *Onder het Melkwoud* uw richting uitschuift. Missie geslaagd.



Lex de Meester©

Delicatessen op de scène

Wat dan volgt, is nog het best te omschrijven als een theatraal bad in een betoverende klankzee. Onderdompelaars van dienst zijn Koen De Sutter en Jan Declair. Alleen al om die laatste met de woorden te zien worstelen en flirten, is deze voorstelling een must.

Declair is als een delicatessen. Hij staat de laatste jaren amper nog op de scène maar als hij de planken - of in dit geval het grint - betreedt, dan doet hij dat met een zeldzame kracht en passie die het publiek gulzig aan zijn lippen doet hangen. De man - inmiddels 63 lentes jong - straalt een onwaarschijnlijke kracht en spelvreugde uit.

Die spelvreugde deelt hij met Koen De Sutter, die niet alleen tekent voor de regie maar op zijn eigen, wat kwajongensachtige acteerwijze, een verdienstelijke spelpartner is van Declair. Beide heren staan quasi onbekommerd en in eenvoudige, haast alledaagse, outfit op de scène. Samen zetten ze een arsenaal aan kleurrijke personages neer. Ze doen dat met zoveel verve en plezier dat er zich spontaan een glimlach op je gezicht nestelt en het publiek collectief in de laat-mij-gerust-ik-geniet-modus terechtkomt.

Om machtig sterk te spelen, moet er ook even sterk spelmateriaal voorhanden zijn. Dat spelmateriaal is van de meesterlijke hand van Hugo Claus. Op 27-jarige leeftijd vertaalde Claus het luisterspel "Under Milk Wood" van de Britse Dylan Thomas voor de Nederlandse Comedie. Het resultaat is een onnavolgbare, klankenrijke woordenvloed die in geuren en kleuren het leven en de personages van een klein vissersdorpje Llaregyb schetst. In deze tekst toont zich de genialiteit van Claus. Claus weet zijn taal zodanig te componeren dat de woorden niet alleen door hun betekenis maar evenzeer door hun klank een levendige wereld doen ontstaan. Het is een wereld - Dylan Thomas' wereld - waarin de enige regel het verfoeien van de moraal blijkt te zijn.



Lex de Meester©

Betoverend decor

Om zoveel vlamme levensdrift gedegen te kunnen vertolken en vertellen, koos regisseur De Sutter voor een sober decor dat alle ruimte geeft aan de verbeelding van de toeschouwer.

De Sutter plaatst zichzelf en Declair op een sobere scène. Twee stoelen, een tafeltje en een enkele herkenbare en minder herkenbare voorwerpen / alias muziekinstrumenten. Declair en De Sutter zorgen zelf voor hun soundscape. Eerder dan te musiceren op de 'instrumenten', gebruiken beide acteurs de instrumenten om stemmingen en/of kleine omgevingsgeluiden abstract te verklanken of te imiteren.

De meeuwen moeten de spelers alvast niet imiteren, die participeren vanzelf aan de voorstelling. Eigen aan het Zeeland Nazomerfestival speelt ook *Onder het Melkwoud* op locatie. En wat voor een locatie. De Sutter koos niet alleen voor een sobere, indrukwekkende scènebezetting. Hij zocht ook een dito omlijsting van die scène uit. Hij deed hiervoor beroep op 'containerkunstenaar' Luc Deleu.

Deleu ontwierp aan de oever van de Oosterschelde, in het stemmige dorpje Serooskerke, een indrukwekkend containertheater met adembenemend zicht op de Oosterschelde en de ondergaande zon.

Dit indrukwekkend (natuur)decor is de perfecte habitat voor twee natuurtalenten die met niets meer dan wat kopjes, stokjes, hun stem en uitstraling magistraal verteltheater brengen.

Onbegrijpelijk dat u dit artikel uitgelezen hebt en nog steeds niet in de wagen richting Zeeland en Melkwoud zit.

Onder het Melkwoud, Zeeland Nazomerfestival. Gezien op 26 augustus 2009. Meer info: www.zeelandnazomerfestival.nl

Els Van Steenberghe